

Het Koninkrijk van God

VOORWOORD

De eerste drie delen van deze serie over het koninkrijk van God zijn bedoeld om je inzicht te geven in het koninkrijk van God. Wie is de God van dat koninkrijk? Hoe kan je in dat koninkrijk komen?

We hebben deze ontwikkelingsfase van de studie follow genoemd. Follow betekent volgen. Heel veel mensen volgden Jezus, nadat ze hem ontmoet hadden. Jezus sprak vaak over het koninkrijk. Mensen vonden zijn verhalen zo bijzonder dat ze achter hem aangingen. Ze wilden alles horen wat Jezus onderwees en waren onder de indruk van wat hij door zijn daden liet zien. De mensen die Jezus volgden, dachten na over wat hij vertelde en onderwees. Sommigen vonden

de wonderen wel bijzonder, maar vonden zijn lessen te pittig. Ze besloten om die reden niet langer naar hem te luisteren. Anderen maakten juist een keuze om in het koninkrijk te gaan leven.

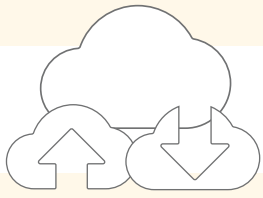
Deze ontwikkelingsfase follow is voor jou om te ontdekken of je deze God in je leven wilt volgen. Aan het eind van deze drie delen kun je de keuze maken om Jezus jouw koning te maken en ook in zijn koninkrijk te gaan leven. Het is natuurlijk mogelijk dat je daar al veel eerder voor wilt kiezen; je bent daar helemaal vrij in. Als je tot de conclusie komt dat je in dit koninkrijk wilt leven, dan ga je verder met de tweede ontwikkelingsfase (deel 4, 5 en 6).

DEEL 1

Deel 1 geeft je inzicht in het koninkrijk van God en in de koning van dat koninkrijk. Je zult ontdekken dat er ook een ander koninkrijk bestaat, namelijk het rijk van satan. Deze twee rijken zijn met elkaar in conflict. Dit conflict is terug te vinden in de wereld waarin wij met elkaar leven. We zien de gevolgen eigenlijk elke dag en die gevolgen hebben ook invloed op jouw leven. Je hebt een vrije keuze gekregen om zelf te beslissen in welk koninkrijk je wilt leven.

God heeft je lief en wil je graag uitnodigen voor zijn koninkrijk. Het is een koninkrijk waar het recht zegeviert en waar vrede en blijdschap zijn. We wensen je veel zegen in de zoektocht naar dit koninkrijk en zijn koning.

Het mosterdzaad

Jonas liep naar buiten. Het was al laat in de middag. Hij moest opschieten, want het werd al donker. Plotseling stonden ze er, de Romeinse soldaten. Onmiddellijk bekreep Jonas dat ongemakkelijke gevoel. Elke keer als hij de heersers over zijn stad zag, werd hij somber, angstig. Het klamme zweet voelde hij dan over zijn lichaam komen.

Snel liep hij door en dacht aan zijn oom Janes. Vorige week hadden de Romeinen hem opgepakt en ondervraagd. Ze dachten dat hij een rebel was. Drie dagen later hadden ze oom Janes weer vrijgelaten. Toen Jonas hem bezocht, zat oom Janes er als een bang vogeltje bij. De huid rondom zijn oog was blauw, groen en paars. Later liet hij de striemen op zijn rug zien. Nee, het was niet prettig om in deze oorlogstijd in Jeruzalem te leven. Je voelde je gevangen in je eigen land. Zijn vader had hem verteld over de tijd dat Koning Salomo regeerde. Toen was het echt vrede. Alles was in overvloed aanwezig. Vooral de tempel was een hele bijzondere plaats, daar verscheen de aanwezigheid van God. Jonas werd al blij van de gedachte dat het weer vrede zou kunnen zijn. Eigenlijk verwachtte hij ook dat het gauw vrede zou worden. In Jesaja, een prachtig boek dat in de joodse synagoge vaak werd voorgelezen, stond dat er een tijd van vrede zou komen en dat er een Messias, een gezalfde koning, zou komen om dat vrederijk te brengen. Jonas geloofde het. Het zou niet altijd zo kunnen blijven.

Na een kwartier was hij eindelijk bij het huis van zijn vriend Aram aangekomen. Aram had een bijzondere man ontmoet en die zou nu bij Aram thuis komen spreken. Volgens Aram had hij een blinde man genezen. Jonas was heel benieuwd naar deze man, en wat hij te vertellen had. Het huis van Aram was hele-

maal gevuld met mensen. De man, die Jezus bleek te heten, was al aan het spreken en Jonas ging gauw op de grond zitten om naar hem te luisteren. Niet te geloven, hij sprak over dat vrederijk waar Jonas net over had lopen denken! Jezus zei dat het vrederijk al gekomen was en dat het binnen je bereik was. “Het koninkrijk der hemelen is als een mosterdzaadje, dat iemand nam en in zijn akker zaaide. Het is wel het kleinste van alle zaden, maar als het volgroeid is, is het groter dan de tuingewassen en het wordt een boom, zodat de vogels in zijn takken kunnen nestelen.” Geboeid luisterde Jonas naar Jezus. Hij begreep niet alles, maar één ding was zeker. Dit was een man die vrede bracht.

Aan het eind van de avond liep Jonas heel blij naar zijn oom Janes. Hij vertelde alles wat hij had gehoord. Oom Janes reageerde niet al te enthousiast. Aan alles was te merken dat hij het maar een raar verhaal vond. Nog voordat Jonas met zijn verhaal klaar was, maande oom Janes hem te stoppen. “Onzin, geloof het maar niet Jonas. Kijk eens naar buiten, daar lopen de soldaten. Jij met je vrederijk, kijk uit dat je niet doorslaat.”

Een week later hoorde Jonas een enorm tumult in de straat die dwars door Jeruzalem liep. Het was weer zover: de Romeinen hadden weer een stelletje criminelen opgepakt. Waarschijnlijk zouden ze gedood worden aan een kruis. Dat was inmiddels de normale gang van zaken in Jeruzalem. Jonas wilde doorlopen, maar toch was hij even nieuwsgierig en keek naar de misdadigers. Zag hij het goed? Was dat Jezus, die daar zijn kruis door de straat sleurde? Was deze vriendelijke man dan een misdadiger? Jonas probeerde dichterbij te komen. Zijn ogen ontmoetten de ogen van Jezus. Nu wist Jonas het zeker: dit was de Messias. Hij kwam vrede brengen, dat

geloofde Jonas met zijn hele hart. De woorden die Jezus die avond bij Aram gesproken had, brandden nog steeds in zijn hart. Zelfs zijn vrouw had gevraagd wat er met hem aan de hand was. “Je bent zo anders, er is vrede in je gekomen”, had ze tegen hem gezegd. Maar waarom werd deze man, de Messias, nu opgepakt? Zo zou het vrede rijk toch niet komen? Zouden de leerlingen van deze man hem dan niet helpen? Zouden zij niet proberen hem te verlossen? Dit kon toch niet?

Jonas liep mee en zag hoe Jezus werd gekruisigd. De wereld werd dus toch niet bevrijd. Er zou geen vrede komen. Alles zou hetzelfde blijven, dacht Jonas. Verdrietig slenterde hij terug naar huis. Hij begreep er niets van.

Een week later kwam Aram zijn huis binnen stormen. “Heb je het gehoord?”, riep hij van verre. “Heb je het gehoord?” Hij struikelde bijna over zijn woorden. Jonas bood Aram een stoel aan en toen Aram op adem was gekomen, hoorden ze zijn verhaal. Een paar dagen na de kruisiging waren een paar mannen teruggekeerd naar Jeruzalem en die hadden Jezus gesproken. Eerst hadden ze niet door gehad dat hij het was, maar toen ze samen zaten te eten, hadden ze Jezus ineens herkend. Jonas wist niet wat hij ervan moest denken. Leefde Jezus dan nog? Hoe kon dat nu?

Terwijl Aram verder vertelde, keerde de rust weer terug in Jonas. Dezelfde vrede die hij die avond bij Aram gevoeld had. Ineens herinnerde hij zich weer wat Jezus die avond gezegd had. Hij zei dat hij zou sterven en na drie dagen weer zou leven. Het was dus waar! Jezus was niet dood, hij leefde!

Toen wist Jonas wat er was veranderd. De wereld om hem heen was niet veranderd. Het geweld was niet verdwenen, er was nog steeds verdrukking. Maar hij was veranderd. Ja, dat was het, hij was veranderd. Hij was vrij. Helemaal vrij! Hij was niet bang meer voor de Romeinse soldaten, want er was vrede in zijn hart. Hij zou proberen om meer te weten te

komen over dit koninkrijk, dat je niet kon zien met je ogen, maar dat nu diep in zijn hart was geboren. Als meer mensen dit zouden geloven, dan zou de wereld weleens kunnen veranderen. Jonas dacht weer terug aan de woorden van Jezus, dat het koninkrijk van God op een mosterdzaadje lijkt. Je plant het in de aarde en pas veel later wordt het een boom.